

VIA CRUCIS.

Gracia Jesus meu
vinch á demanarvos,
per acompanyarvos
quant portau la Creu:

y al Calvari feu
camí tant pesat.
Rf. *Sia pera sempre
Jesus alabat.*

Crech en Deu: espero en Deu: amo á Deu: he pecat Senyor, teniu misericordia de mi.

OFERIMENT.

Soberano Senyor, vos suplico gracia per meditar los passos que donáreu per ma redempció desde la casa de Pilát fins á la montanya del Calvari ahont foreu crucificat; y voldria guanyar las Indulgencias concedidas á est sant exercici de *Via Crucis* en remissió de mas culpas, y en sufragi de las ánimas del purgatori de ma major obligació.

PRIMERA ESTACIÓ.

Jesus es sentenciat á mort de Creu.

Pilat la innocencia
de Jesus coneix,
que mort no mereix
que diu sa consciencia:
y no obstant sentencia
de mort li ha firmat.

Pare nostre, Ave Maria y Gloria, y se repeteix en las següents.

No obstant de conèixer Pilat que Jesus no tenia culpa lo feu assotar; y no estant encara contents los Jueus per donarlos gust y no perdre la amistat del Cesar lo sentenciá á morir en Creu. ¡O mal jutge! Si alabas á Jesus y dius que es innocent, com lo condemnas á mort? O qué danys causan los respectes humans! ¡Ay de mí! que coneixent que Jesus es digne de ser amat, y servit, per donar gust al mon y á mi mateix lo he perseguit com Pilát!

SEGONA ESTACIÓ.

Carregan la Creu á Jesus.

De cap á peus es
Jesuscrist llagat,
quant li han carregat
la Creu de tant pes:
per morir després
en ella clavat. *Pare etc.*

Luego de donada la sentencia de mort, los vils ministres despullaren á Jesus de la roba de burla que li habian posat, y li vestiren sos propis vestits perque fos mes conegut, y aixís mes deshonorat: li carregaren la Creu en que habia de morir, la qual abressá Jesus ab tot amor. O Redemptor meu, com me ensenyáu á abressar las Creus dels treballs que tinch merescut patir, no sols en aquest mon sino també en lo infern! No, no puch queixarme si tinch que patir.

TERCERA ESTACIÓ.

Jesus caigué en terra.

Contempla també
Jesus com estava,
tant flach caminaba
que en terra caigué:
home mira be
lo pes del pecat. *Pare etc.*

Estant Jesus flach y debilitat per haber derramat tanta sanch en lo hort, ab los assots y corona de espinas, y essent la Creu tant pesada

caigué en terra. Mira ánima mia á ton Redemptor caigut en terra per elevarte á tú fins al Cel. Jesus per terra, y jo voldré ensuperbirme? y voldré lo pecat, que té tant gran pés que fa caurer á Jesus? No, no mes pecar.

QUARTA ESTACIÓ.

En lo carrer de amargura se trobaren Fill y Mare.

Carrer de Amargura
sa Mare l' trobá,
qui explicar podrá
dels cors la apretura?
un Fill sens figura
y un Fill tant amat. *Pare etc.*

Sabent la Verge que son Fill pujaba ja al calvari á morir aná á encontrarlo y l' veu en lo carrer de Amargura en mitg de aquella vil canalla, vegé que portaba la Creu tremolant de flaqueza, y que apenas podia caminar. Ab quin dolor se miraren los dos! Clementíssim Jesus y Vos Mare de pietat dignauvos girar en vers mí vostres ulls misericordiosos, y concedirme un verdader dolor de mos pecats.

QUINTA ESTACIÓ.

Llogáren Simon Cireneu per ajudarli á portar la Creu.

Com ja flach lo veren
per portar la Creu,
Simon Cireneu
quel' ajudás feren:
no morís temeren
de forsas faltát. *Pare etc.*

Tant flach y débil estava Jesus que los Jueus temeren no morís per lo camí; y per assó, y donarse mes pressa llogaren lo Cireneu porque li ajudás á portar la Creu. ¡Ah! com estava lo Senyor, que los Jueus arribassen á temer que ja casi estava per espirar. ¡O bon Jesus! y quant vos costa la mia ánima! donau-me paciencia per sufrir. ¡O qui pogués ajudarvos á portar la Creu!

SEXTA ESTACIÓ.

La Verónica limpia la cara de Jesus de la pols, salivas, suor y sanch.

La toca s' llevá
una dona aquí,

y l' rostro Diví
 ab ella axugá:
 en la qual quedá
 tal rostro estampát. *Pare etc.*

Estaba la cara de Jesus plena de salivas, de suor y de sanch, quant aquella piadosa dona, comunament dita Verónica, la axugá ab una toca; y en la mateixa toca quedá estampada la cara de Jesus. O que lliberal es lo Senyor en premiar tot lo ques fá per son amor! dignauvos, Jesus meu, imprimir en mon cor vostre divino amor, y un verdader arrepentiment de mas culpas.

SÉPTIMA ESTACIÓ.

Cau segona vegada en terra.

Anant Jesus pres
 entre gent malvada,
 cau altra vegada
 fatigat del pes:
 ¡ay! que no pot mes
 de flach y cansát. *Pare etc.*

Faltat Jesus de forsas y suant de pena caigué segona vegada en terra, quant los Jueus ab colps, cossas, y tirantlo dels cabells lo feyan alsar. ¡Ay Jesus meu! Vos per terra entre peus de Jueus, y jo ab tanta superbia, y ab tants desitgs de ser exaltat y aplaudit! Vos rebent tantas injurias, calláu; y jo no puch sufrir cosa alguna.

OCTAVA ESTACIO.

Digué á las fillas de Jerusalém; ploréu vostres pecats y l's de vostres fills.

Quant ventlo penar
 las donas miraban,
 y tristas ploraban
 las va consolar:
 yl's volgué ensenyar
 plorar lo pecat. *Pare etc.*

Estant lo Senyor ab tants torments, no se olvidá de fer lo ofici de Mestre ensenyant á aquellas donas, que debian plorar per los pecats dientlos: Si assó se fá en lo arbre vert, ques' farà en lo sech? que fou dir: Si jo que so arbre vert, que dona fruit, axis so castigat per los pecats dels altres, los pecadors arbres sechs y sens fruit, com serán castigats per los pecats propis? ¡Ay de mí si no fas penitencia!

NONA ESTACIÓ.

Caigué tercera vegada en terra.

Fa aquesta jornada

ab tanta fatiga, que á caurer lo obliga tercera vegada: la Creu es pesada y éll debilitát. *Pare etc.*

Com la Creu era pesada, y Jesus cansát y sens forsas queya en terra; quant los Jueus en lloch de tenirne compassió li dirian mil oprobis, álsat enganyador, camina hechiser, en lo Calvari ja reposarás... ¡Ah bon Jesus! Ara pagáu los mals passos que jo he donát: ara satisfeu per los meus mals pensaments, paraulas y obras.

DÉCIMA ESTACIÓ.

Despullantlo li renovan las llagas de son cos.

Calvari arribaren hont sent despullat, en son cos sagrat llagas renovaren: beurer li donaren vi ab fel mesclat. *Pare etc.*

Habent arribat dalt en lo Calvari li donaren á beurer vi mesclat ab fel per atormentarli la boca ahont no habian arribat los assots. ¡O crueltat diabólica! ¡Ah! que los meus pecats son fel y amargura per Jesus. Antes de clavarlo en la Creu lo des-

pullaren ab cruel furia, y com la túnica estaria ja apegada á las llagas, aquestas totas se renovaren, y la sanch corregué de nou per tot lo sagrat cos. Com quedaria aquell cos santíssim ¡ab qué dolor! Ay amabilíssim Jesus, queu's miro despullat no sols dels vestits, sino també de la pell per vestirme á mí de gracia: ó si jo fos despullat de mos vicis!

UNDÉCIMA ESTACIÓ.

Jesus fou clavát en la Creu.

De mans y de peus en Creu lo clavaren, y desconjuntaren molts dels ossos seus: ay quels pecats meus Jesus han clavát. *Pare etc.*

Estant Jesus despullát y estés sobre la Creu, á cops de martell feren traspasar las suas mans y peus ab los claus; desconjuntant los ossos, y exint la sanch per totas parts. ¡O pacientíssim Jesus! Si una espina plantada, una llaga, un os fora de lloch causa tant dolor, que farán en Vos tantas espinas en lo cap, claus en las mans y peus, llagas en tot lo cos, y tants ossos fora de lloch y desconjuntats?

DUODÉCIMA ESTACIO.

Habent alsát la Creu en alt Jesus morí.

Després quel Senyor
estigué clavát,
la Creu han alsát
ab rabia y furor:
veus, per ton amor,
com está posat! *Pare etc.*

Habent alsát la Creu en alt y sent
Jesus vist de tots; aquí foren los alar-
rits, veus, burlas y blasfemias dels
Jueus. O que duresa la dels cors de
aquella gent, que no se enternis al
veurer agonisar y morir aquell que
habia curat cegos, sorts, muts, res-
suscitat morts, y á tothom habia fet
bé! Pero jo, jo so lo dur que habent
rebut tants beneficis del Salvador
encara de nou lo tornó á crucificar
ab mos pecats.

DECIMATÉRCIA ESTACIO.

*Lo cos difunt de Jesus fou posat en
los brassos de sa Mare.*

Baxat de la Creu

sa Mare l' prengué,
y als brassos tingué
lo Cos del Fill seu:
de cap á peus veu
ferit y llagát. *Pare etc.*

Habent Joseph y Nicodemus ba-
xat de la Creu lo cos difunt de Jesus
lo posaren als brassos de sa affigi-
dissima Mare. ¡Oh! quant la Mare
miraba aquell cos tot ensangrentat,
cubert de llagas y casi sens figura
de home, com estaria lo seu cor?
Miracle fou no morís. Mare de pe-
cadors, miraume ab ulls de compas-
sió que estich ple de tantas llagas
de culpas y pecats: alcanseume,
Verge piadosa, lo perdó y gracia
per no pecar mes.

ÚLTIMA ESTACIO.

*Lo cos difunt de Jesus fou portat al
Sepulcre.*

Dins la sepultura
posan aquell cos,
que era tant hermós
y ara sens figura:
¡ay! en que amargura
sa Mare ha quedát. *Pare etc.*

Despres que la Verge per un rato
hagué tingut son fill en los brassos,
lo portaren al Sepulcre. Qui podrá
explicar la pena de la Mare? O dit-
xós Sepulcre ahont estigué lo cos de
Jesus! Y qué ditxós so jo quant com-

brego; puig entra dins de mí lo ma-
teix Jesus. ¡Ay! si jo tingués per

rebrer á Jesus un cor nou, limpio
y tancat als afectes del mon!

CONCLUSIÓ.

Qui es lo vil traïdor
que axí ha assotat,
ferit y llagat

y mort al Senyor?
ay! jo pecador,
jo só lo malvat. etc.

*Saludant las sinch llagas ab sinch Pare nostres y Ave Marias á la Passió
de Cristo y dolors de Maria, se guanyan deu mil anys de Indulgencia.*

Me pesa Senyor
de habervos ofés,
baldament pogués

morir de dolor:
aborrint de cor
la culpa y pecat. etc.

PER COMBREGAR DEVOTAMENT

Y DONAR GRACIAS.

*Institució del Santíssim
Sagrament.*

Lo temps ha arribat
Jesus vol morir
per lo Cel obrir
qu' estaba tancat:
del Cel ha baxat
per ser Redemptor.

✠ *O bondat immensa!
ó excés de amor!*

Quant partir resol
no pot suportar
los homens dexar
privats del consol:
dexar lo home sol
no li basta l' cor, etc.

Persó se valdrá
de trassa excellent
s' quedá al Sagrament
y també al Cel va:
sent aquí y allá
nostre mediador, etc.

Ell vol consolarnos
fentnos companyia
sempre nit y dia
sens ja may dexarnos:
si axó no es amarnos
no sé que es amor, etc.

¡Volerse quedar
en est Sagrament
hont tant malament
sab lo han de tractar!
y tants combregar
com Judas traydor! etc.

Sabent ell molt bé
que sagramentat
será maltractat,
ni axó lo deté;
perque amor nos té
á tot superior, etc.

Y l' Sant Sagrament
Ell instituheix
en lo temps mateix
que van discorrent,
pendrel promptament
com á malfactor, etc.

Veus de la Fé á la Anima.

Si de un Rey sabias
que t' vol visitar
y en ta casa entrar
pasmat quedarias:
no meresch dirias
del Rey tal honor, etc.

Mira al Rey de gloria
per darte consol
venir á tu vol

sent tu una escoria:
sempre en la memoria
tingas tal favor, etc.

Vuy per tu será
lo mes ditxós dia
quel' fill de Maria
te visitarà:
si, si, aquí está,
obrali ton cor, etc.

Son amor ardent
aquí t' vol mostrar
Cos y Sanch vol dar
per ton aliment:
be estarás content
ab tant gran tresor, etc.

Podent castigarte
com tens merescut,
ferho no ha volgut,
sino regalarte:
ab amor tractarte
y no ab rigor, etc.

Aquell qu' has ofés
á mes quel' perdona
Cos y Sanch te dona
¿qué desitjas mes?
deus estimar pues
tal benefactor, etc.

Jesus te ofereix

un infinit bé
donant tot quant té
fins á si mateix:
vejas si mereix
li dones tu l' cor, etc.

En est Sagrament
tant arriba á dar
que nos pot trobar
dó mes excellent:
sent omnipotent
no pot dar major, etc.

Pensa y considera
que Jesus te crida,
quey vajes convida
ab fé verdadera:
Ell aquí te espera
ay Deu! quin favor! etc.

Aten lo que fas
y sens dubte creu
que ara al mateix Deu
aquí á rebre vas:
ay! com ho farás
sent tant pecador? etc.

Mes si arrepentit
la culpa has plorat,
ves; que aparellat
per tu es lo convit:
nit? tinga impedit
un sobrat temor, etc.

Veus de la Anima á Jesus.

Ditxa especial
los Pastors lograren
quant vos adoraren
en nit de Nadal:
jo tinch ditxa tal
y encara major, etc.

Pare compassiu,
si lo fill ingrát
de Vos apartat
era fugitiu:
ara aquí m' teniu
plorant de dolor, etc.

Si buscau la ovella
que se ha apartat
de vostre remat
ja heu trobat aquella,
apiadau vos de ella
divino Pastor, etc.

No necessitáu

Vos en res de mi,
y no obstant aquí
cos y sanch me dau:
y apar olvidáu
queu's estat traydor, etc.

Que ditxós seré
ab vostra vinguda,
puig socorreguda
la Anima tindré:
perque en ella vè
de gracia lo Autor, etc.

De rébreus, Deu meu,
estich desitjós,
veniu mon Espós
veniu puig voleu:
veniu no tardéu,
veniu Redemptor, etc.

Mes ay ¿qui so jo
per rebre Jesus?
ay que tot confús
quedo, y ab rahó:
no sò digne, no,
ni mereixedor, etc.

Ay de mí que he ofés
á un Deu tant bol
ay que pecats jo
fins ara he comés!
haldament pogués
morir de dolor, etc.

Baldament aquí
per rebreus á Vos
en amor jo fos
com un Serafi:
mes pobre de mí
que tot es fredor, etc.

Acció de gracias.

Ditxa hauria estat
si en temps que vivia
la Verge Maria
son Fill me hagués dat:
lo mateix ha entrat
vuy dins en mon cor, etc.

Rey de la grandesa
Deu de magestat
vuy m' heu visitat
sent jo tot vilesa?
ó amor y finesa
de mon Salvador! etc.

Qui vos ha obligat

vuy en mí venir?
no hi ha mes que dir
sols vostra bondat:
per sempre alabat
siau Redemptor, etc.

Per donar salut
á l' Anima mia
lo Metge en est dia
en ella ha vingut:
vuy si que he tingut
ditxa la major, etc.

Metge lliberal
de infinit poder,
sius ha menester
aquell que té mal,
jo, jo só aqueix tal:
curaume Senyor, etc.

Per Vos que faré
ó Deu immortal!
benefici tal
com vol pagaré?
ah! vos serviré
sempre ab nou fervor, etc.

Voldria agradarvos
donatvos sempre gust,
sens jamay disgust
ab culpas causarvos:
si, resolch amarovs
ab tot lo meu cor, etc.

Fins ara he amat
las cosas del mon,
mes ara veitg son
una vanitat:
ja desenganyat
conech mon error, etc.

Del mon las locuras
vull despreciar,
no vull mes amar
vanas hermosuras:
Vos donáu dulsuras
y l' mon amargor, etc.

O Pare amorós,
jo ab tot rendiment,
ara enterament
tot me entrego á Vos:
de ma ánima y cos
siau possessor, etc.